

[Jens Møller]

Og så nævner man straks ordet kulturpause. Hvordan er det gået med kulturpolitikken i dette år? Har der været pause, eller er der sket noget, som hr. Ellemann-Jensen påstår? Jeg må straks sige, at hvis der er sket noget på kulturområdet, så er det noget, der er påtrykt et stort S, så er det ganske klart og tydeligt socialdemokratisk kulturpolitik, der er gennemført, og ikke noget som helst andet.

Hr. Ellemann-Jensen havde ét pauvert eksempel, nemlig dette med historie og gymnastik. Det er da rigtigt, og det er da også godt, at der er kommet flere timer i disse fag, men jeg må bare gøre opmærksom på, at det jo ikke er noget, der har noget som helst med SV-regeringen at gøre. Det er noget, der er aftalt mellem forligspartierne i dette skoleforlig, der har eksisteret længe, før der overhovedet var noget, der hed SV-regeringen, ja, før det overhovedet var nogen, der havde tænkt på den.

Jeg skal ikke sige meget om økonomien, der er så mange andre, der har talt om den her, men vi må jo konstatere, at udviklingen ikke har været god, og at det står meget alvorligt til på mange områder. Vi kan henvise til vores »Øko-plan Q«. Det bliver mere og mere bekræftet af udviklingen, at det var de rette midler, der blev anvist dér, og det er stadig de rette midler.

Hvad har vi i kristeligt folkeparti så beskæftiget os med i øvrigt i dette år? Det er jo ikke nok bare at kritisere de andre, vi må også spørge: hvad har vi selv gjort?

Vi har særlig arbejdet inden for det, der hedder familierpolitik, for vi tror, at familien er samfundets byggesten. Hvis der er sunde familier, så får vi et sundt samfund, men hvis familierne lider skade, så bliver også samfundet ødelagt. Familierne er yderligere det sted, hvor den kommende slægt skal vokse op, derfor er det helt nødvendigt at gøre noget for at styrke familiens stilling i det moderne samfund.

Jeg skal bare kort nævne nogle af de ting, vi har gjort. Vi har rejst spørgsmålet om børneåret gennem en forespørgselsdebat, hvor der kom mange gode tanker frem, men hvor vi jo desværre måtte konstatere, at da det kom til stykket, sagde man fra regeringens side – og det gælder både S og V – at man gerne ville være med til alle disse ting, når der engang blev råd til det. Man prioriterede

det altså ikke virkelig op, hvor det hørte til, dette med at skaffe familien bedre forhold.

Jeg skal nævne vores forslag om et splittingsystem, der giver familien en bedre skattemæssig stilling, og vores forslag om større børnetilskud til dem, der selv passer deres børn derhjemme. Jeg kan også nævne vores forslag med hensyn til alkohol- og stofmisbrug. Det er jo ting, der i høj grad har været med til at ødelægge mange familier, og jeg kan nævne det meget aktuelle: vores forslag om forbud mod salg af børnepornografiske hæfter og film, hvor børn jo direkte bliver udnyttet på det groveste og mest modbydelige.

Et andet område, vi har sat meget ind på, er skolen, hvor vores Q 90 er blevet udgivet som et svar til U 90 og dens tendens til en statsovertagelse af børneopdragelsen, hvor det kristne værdigrundlag i skolen endeligt synes at blive forladt fuldt ud. Det har vi svaret på i vores Q 90, ligesom vi har prøvet på forskellig måde at påvirke hele skoleudviklingen, bl.a. ved vores forslag sammen med andre partier om prøver på to planer, der kunne sikre, at disse prøver blev mere retfærdige, end de er i øjeblikket.

En anden ting, som har beskæftiget os meget – der er mange andre ting, men dette er de væsentligste – er beskæftigelsen. Vi mener, det er helt nødvendigt, at der bliver sat ind for alvor på at fremme beskæftigelsen i dette land, ikke så meget af økonomiske grunde, for man får jo en understøttelse, man kan leve af, men af menneskelige grunde. Det er umenneskeligt, at nogle mennesker skal gå omkring og føle, at der ikke er brug for dem, for der er brug for dem, det er bare samfundet, der er opbygget på en sådan måde, at det ikke virker, som det skal.

Vi er i den anledning kommet med flere forskellige forslag. Jeg skal nævne vores forslag til forbedring af dyrtidsreguleringen, der kunne være med til at hindre, at vi kom ud i en situation som den, vi er i nu. Jeg skal nævne vores forslag om en 10 års plan til en økonomisk sanering, der skulle sikre fuld beskæftigelse. Jeg kan nævne vores forslag om skattefradrag til unge under huslig uddannelse, netop for at få mange unge i arbejde. Vi må jo konstatere, at selv om arbejdsløsheden i det hele er en katastrofe, så er ungdomsarbejdsløsheden den allerstørste ka-